

การประยุกต์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจ ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา

Application of the Sufficiency Economy Philosophy for Business Management of Small and Medium Enterprises (SMEs) in Songkhla Province

สุธนา นาคฉาย¹ และ สมพล ทุงหว่า²
Sutana Narkchai¹ and Sompon Thungwha²

Received : 31/10/2019

Revised : 29/11/2019

Accepted : 4/12/2019

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจตามตัวแปรประชากรศาสตร์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา และเพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจตามปัจจัยการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 366 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ สถิติบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอ้างอิงได้แก่ การทดสอบที (t-test) การทดสอบ F (F-test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการศึกษา พบว่า การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลาอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการมีคุณธรรม รองลงมา คือ ด้านความมีเหตุผล อันดับที่สาม คือ ด้านภูมิคุ้มกันที่ดี อันดับสี่ คือ ด้านการมีความรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความพอประมาณ ซึ่งทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจจากผลการทดสอบสมมติฐานด้านปัจจัยประชากร พบว่า การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจมีความแตกต่างกันตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา ในส่วนของปัจจัยการประกอบธุรกิจ พบว่า การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจมีความแตกต่างกันตามประเภทของธุรกิจ ลักษณะการดำเนินธุรกิจและเงินทุน

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตเพื่อความเป็นเลิศ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
Corresponding author. E-mail: sutana.narkchai@gmail.com

² รองศาสตราจารย์สาขาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพมหานคร
Corresponding author. E-mail: sptwa@hotmail.com

เมื่อเริ่มกิจการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยอื่นๆ ไม่ทำให้การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

Abstract

The aims of this study were to 1) study the application of the Sufficiency Economy Philosophy for business management of Small and Medium Enterprises (SMEs) in Songkhla province; 2) compare the application of the Sufficiency Economy Philosophy for business management according to the demographic variables; and 3) compare the application of the Sufficiency Economy Philosophy for business management according to business factors of small and medium enterprise (SMEs). The main data collection instrument was questionnaire, which was carried out with 366 SMEs business entrepreneurs in Songkhla province by purposively selected. Frequencies, percentages, mean, standard deviation, t-test, F-test with statistical significance of .05 level were analyzed qualitatively to examine the results.

Results of the application of the Sufficiency Economy Philosophy for business management of small and medium enterprise (SMEs) in Songkhla Province showed the highest level. When considering each aspect, the highest average score was found in moral aspect; the next aspect were rationale, protection, possession of knowledge, and sufficiency respectively.

The analysis of the factors affecting the application of Sufficiency Economy Philosophy for small and medium enterprise business management, in addition, showed that, there were differences in accordance with their sexes, ages and graduation levels in population factor. Concerning business entrepreneurship factor, there were also found to be significant differences at the 0.05 level in business operations and cost investment at the beginning of the operations, whereas other factors do not differentiate the application of sufficiency economy philosophy to business management.

Keywords: Sufficiency Economy Philosophy, Entrepreneur, Small and Medium Enterprises

ความสำคัญของปัญหา

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises : SMEs) เป็นพลังสำคัญที่สนับสนุนการเติบโตในทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจไทย เป็นกลไกที่ช่วยกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจไปสู่ภาคประชาชนอย่างทั่วถึง ที่สำคัญชีวิตของคนไทยจำนวนมากพึ่งพิงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในหลายประเทศที่ประสบความสำเร็จในการพัฒนาและยกระดับศักยภาพของระบบเศรษฐกิจ เช่น เยอรมัน ฝรั่งเศส อิตาลี ญี่ปุ่น หรือไต้หวัน ต่างก็มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง (วิโรไทย สันติประภาพร, 2560 : หน้า) ซึ่งการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่เพียงแต่สนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและ

ขนาดย่อมพัฒนาระบบเศรษฐกิจแต่สามารถเพิ่มศักยภาพและสามารถปรับตัวได้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ที่เทคโนโลยีสมัยใหม่จะเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างก้าวกระโดด ซึ่งโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม จะซับซ้อนมากขึ้น

ปัจจุบันรัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยยกระดับให้เป็นวาระแห่งชาติ และมอบหมายสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานและบูรณาการงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เกิดพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศตามเป้าหมายในยุทธศาสตร์ Thailand 4.0 โดยพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นเครื่องมือสร้างความสามารถในการแข่งขันเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบก้าวกระโดด (competitive growth) และการกระจายรายได้ลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth) เป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย (ฟอร์บส์ ไทยแลนด์, [https:// forbesthailand.com/commentaries/insights/smes](https://forbesthailand.com/commentaries/insights/smes), 2562)

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาจากการสำรวจติดตามกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) พบว่า ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีธุรกิจเกิดใหม่กว่า 70,000 รายต่อปี ในจำนวนทั้งหมดนี้มีเพียงร้อยละ 50 ที่ก้าวผ่านปีแรกไปได้ จะมีเพียงร้อยละ 10 ที่ล้มเลิกกิจการในที่สุด แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่น่าเป็นห่วงสำหรับกลุ่มธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นหลักฐานยืนยันว่าธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ประสบปัญหาบางอย่างที่ดำเนินกิจการต่อไปไม่ได้ (เทคซอส, <https://techsauce.co/tech-and-biz/tmb-sme-insights>, 2562)

จากสถิติงานวิจัยธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พบว่า กว่าร้อยละ 38 ยังไม่พร้อมรับสิ่งใหม่ แบ่งออกเป็นร้อยละ 19 กลัวการเริ่มต้นสิ่งใหม่จะมีปัญหาตามมา ร้อยละ 14 ไม่มีเวลาหาข้อมูลเพื่อคิดสิ่งใหม่ๆ และร้อยละ 5 มองว่าแค่สิ่งที่ทำอยู่ก็เพียงพอแล้ว ดังนั้นเมื่อได้ทราบปัญหาหลักของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแล้ว สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและนำไปสู่การพัฒนาต่อไป (ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน), <https://www.tmbbank.com/newsroom/news/business/view/TMB-SME-Insights.html>, 2561)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา “การประยุกต์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา” เพื่อได้เป็นแนวทางในการพัฒนาการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา มีความคล่องตัวในการปรับสภาพให้เข้ากับสถานการณ์ และก่อให้เกิดการพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งในส่วนภูมิภาคและของประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

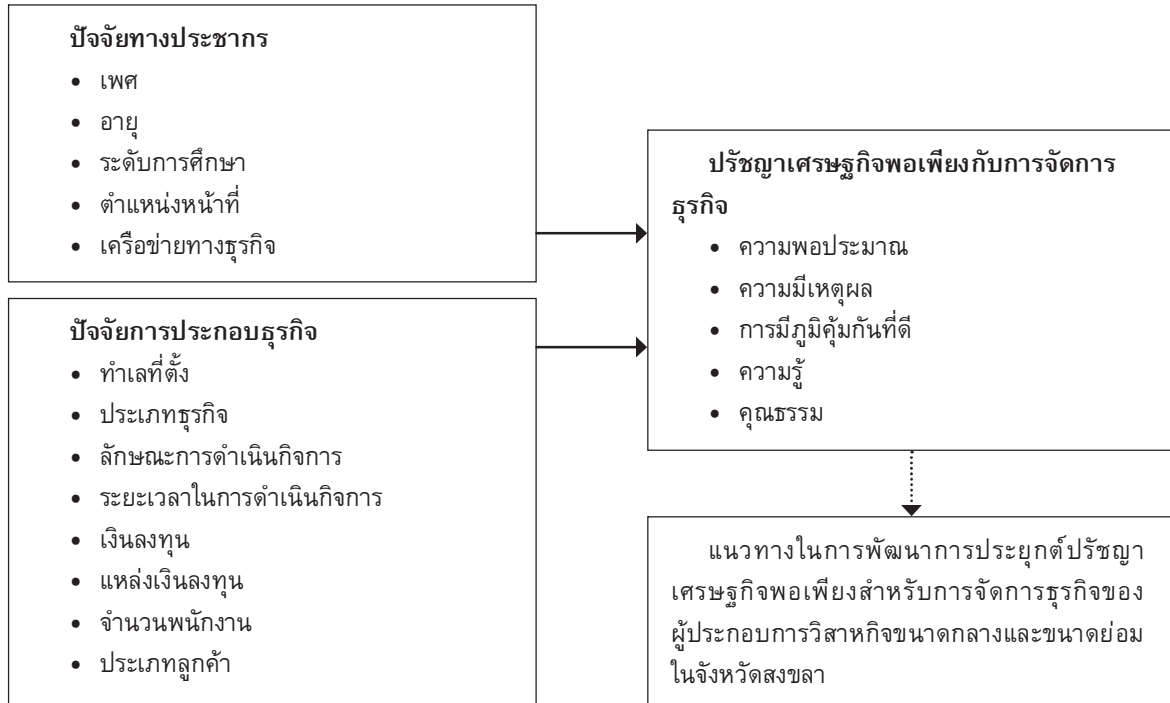

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา
2. เพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจตามตัวแปรประชากรศาสตร์ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา
3. เพื่อเปรียบเทียบการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจตามปัจจัยการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประยุกต์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ขอบเขตการวิจัย

1. **ด้านเนื้อหา** ศึกษาแนวคิดการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาประยุกต์ใช้สำหรับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คือ 1) ความพอประมาณ 2) ความมีเหตุผล 3) การมีภูมิคุ้มกัน 4) มีความรู้ และ 5) มีคุณธรรม มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ในระดับที่เกิน .70 ด้วยการหาความสอดคล้องภายในของค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 ตามวิธีการของครอนบาช (Cronbach) ของปัจจัยการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการได้ค่า Alpha เท่ากับ .832

2. **ด้านประชากร** คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา

3. **ด้านพื้นที่** คือ ธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา

4. **ด้านระยะเวลา** เก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม 2562 ถึง 31 สิงหาคม 2562 ระยะเวลา 4 เดือน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่กำลังดำเนินการ 4 ประเภท คือ กิจการผลิตสินค้า กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก และกิจการให้บริการ ในจังหวัดสงขลา จำนวนทั้งสิ้น 4,270 สถานประกอบการ

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 4,270 สถานประกอบการ โดยการคำนวณตามสูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 366 สถานประกอบการ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 85 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 21.25

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบที (t-test) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test) ที่ระดับความสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นส่วนๆ ดังนี้ (1) ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) ข้อมูลปัจจัยการประกอบธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ (3) การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา จำนวน 85 ราย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 57.60 มีอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 37.60 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 56.50 ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของ/หุ้นส่วนของธุรกิจจำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30 และมีเครือข่ายทางธุรกิจจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 67.10

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการประกอบธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การวิเคราะห์ปัจจัยการประกอบธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในด้านทำเลที่ตั้งของกิจการ ส่วนใหญ่เป็นปัจจัยทางด้านวัตถุดิบ ตลาดและการขนส่ง จำนวน 43 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 50.60 มีประเภทธุรกิจผลิตสินค้าจำนวน 34 คิดเป็นร้อยละ 40.00 มีลักษณะการดำเนินการกิจการแบบบริษัทจำกัด จำนวน 68 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 80.00 มีเงินลงทุนของกิจการต่ำกว่า 15 ล้านบาท จำนวน 29 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 34.10 มีระยะเวลาในการดำเนินการกิจการ จำนวน 29 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 34.10 มีที่มาของเงินลงทุนจากเงินกู้ยืมธนาคาร จำนวน 39 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 45.90 มีจำนวนพนักงานในกิจการต่ำกว่า 50 กิจการ จำนวน 63 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 74.10 และมีลูกค้ากลุ่มอื่นๆ เช่น ขายส่งในประเทศและส่งออกต่างประเทศ เป็นต้น เป็นจำนวน 39 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 45.90

3. ผลการวิเคราะห์แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
สำหรับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา

การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ การประยุกต์
1. ด้านความพอประมาณ	3.98	0.42	มาก
2. ด้านความมีเหตุผล	4.16	0.69	มาก
3. ด้านภูมิคุ้มกันที่ดี	4.09	0.74	มาก
4. ด้านการมีความรู้	4.00	0.78	มาก
5. ด้านการมีคุณธรรม	4.61	0.37	มาก
รวม	4.17	0.26	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.17$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับดีมากทั้ง 5 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยดังนี้ ด้านการมีคุณธรรม ($\bar{X} = 4.61$) ด้านความมีเหตุผล ($\bar{X} = 4.16$) ด้านภูมิคุ้มกันที่ดี ($\bar{X} = 4.09$) ด้านการมีความรู้ ($\bar{X} = 4.00$) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านความพอประมาณ ($\bar{X} = 3.98$)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา
ด้านความพอประมาณจำแนกรายข้อ

ด้านความพอประมาณ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ การประยุกต์
การมีผลกำไรที่เหมาะสม	3.88	0.93	มาก
การใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด	4.09	0.75	มาก
การผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้บริโภค	4.15	0.79	มาก
การใช้บริการธุรกิจทั่วไปเฉพาะที่จำเป็น	3.80	0.74	มาก
รวม	3.98	0.42	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมของด้านความพอประมาณอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ($\bar{X} = 4.15$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การใช้บริการธุรกิจทั่วไปเฉพาะที่จำเป็น ($\bar{X} = 3.80$)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ด้านความมีเหตุผลจำแนกรายข้อ

ด้านความมีเหตุผล	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ การประยุกต์
การใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูง	4.09	0.88	มาก
กระบวนการผลิตที่คุ้มค่ากับเงินที่ใช้ ในการซื้อวัตถุดิบ	4.04	0.88	มาก
ความยืดหยุ่นในการบริหารพร้อมที่จะ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้กิจการอยู่รอด	4.27	0.78	มาก
การพิจารณาค้นหาสาเหตุหรือต้นตอ ของปัญหาอยู่เสมอ	4.24	0.73	มาก
รวม	4.16	0.69	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่าการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมของด้านความมีเหตุผลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความยืดหยุ่นในการบริหารพร้อมที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้กิจการอยู่รอดได้ ($\bar{X} = 4.27$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ กระบวนการผลิตที่คุ้มค่ากับเงินที่ใช้ในการซื้อวัตถุดิบ ($\bar{X} = 4.04$)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีจำแนกรายข้อ

ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดี	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ การประยุกต์
การใช้ข้อมูลจากอดีตมาแก้ไขปัญหา และป้องกันปัญหา	4.16	0.69	มาก
การเตรียมพร้อมสำหรับโอกาส และความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น	4.27	0.79	มาก
การรวบรวมข้อมูลทั้งภายในภายนอก เพื่อการตรวจสอบ	3.93	0.94	มาก
มีการสร้างเครือข่ายเพื่อพัฒนา และแก้ไขปัญหารธุรกิจ	4.00	1.12	มาก
รวม	4.09	0.74	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมของด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเตรียมพร้อมสำหรับโอกาสและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ($\bar{X} = 4.27$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การรวบรวมข้อมูลทั้งภายในภายนอกเพื่อการตรวจสอบหรือประเมินสถานการณ์ทางธุรกิจในระยะเวลาต่างๆ ($\bar{X} = 3.93$)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ด้านการมีความรู้จำแนกรายข้อ

ด้านการมีความรู้	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับการประยุกต์
การใช้ความรู้อย่างรอบด้านเพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้อง	4.20	0.75	มาก
การฝึกอบรมคนงานให้มีความรู้ความสามารถ	3.95	0.93	มาก
การจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาทั้งทางตรงและทางอ้อม	3.69	1.00	มาก
การหาความรู้ใหม่เพื่อแสวงหาโอกาสทางธุรกิจอยู่เสมอ	4.16	0.80	มาก
รวม	4.00	0.78	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมของด้านการมีความรู้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การใช้ความรู้อย่างรอบด้านเพื่อการตัดสินใจที่ถูกต้องในการทำงาน/บริหาร ($\bar{X} = 4.20$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาทั้งกิจกรรมทั้งทางตรงและทางอ้อม ($\bar{X} = 3.69$)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ด้านการมีคุณธรรมจำแนกรายข้อ

ด้านการมีความรู้	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับการประยุกต์
ทำธุรกิจโดยไม่เอาเปรียบลูกค้า	4.61	0.54	มาก
ไม่เอาเปรียบพนักงาน	4.66	0.48	มาก
แข่งขันกับผู้อื่นอย่างมีจรรยาบรรณ	4.35	0.70	มาก
มีการปฏิบัติที่ดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อม	4.55	0.54	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ด้านการมีความรู้	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับ การประยุกต์
มีความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจ	4.76	0.427	มาก
ซื้อตรงต่อลูกค้า จ่ายค่าแรง หรือค่าตอบแทนอย่างเหมาะสม	4.71	0.458	มาก
รวม	4.61	0.37	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา ในภาพรวมของด้านการมีคุณธรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 6 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีความรับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจ ($\bar{X} = 4.20$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ แข่งขันกับผู้อื่นอย่างมีจรรยาบรรณ ($\bar{X} = 4.35$)

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจกับปัจจัยทางประชากร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับปัจจัยประชากรและปัจจัยในการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา พบว่า ผู้ที่มีเพศที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการธุรกิจที่ต่างกันในด้านความพอประมาณอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้ที่มีอายุที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการธุรกิจที่ต่างกันในการด้านการมีความรู้ และด้านการมีคุณธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการธุรกิจที่ต่างกันในการการมีภูมิคุ้มกันที่ดี และด้านการมีความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจกับปัจจัยการประกอบธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับปัจจัยในการประกอบธุรกิจและปัจจัยในการจัดการธุรกิจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลา พบว่า ประเภทของธุรกิจที่ต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการธุรกิจที่ต่างกันในการการมีภูมิคุ้มกันที่ดี การมีความรู้ และการมีคุณธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ลักษณะการดำเนินกิจการที่ต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการธุรกิจที่ต่างกันในด้านความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกันที่ดีและการมีความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้ที่เงินลงทุนที่ต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการธุรกิจที่ต่างกันในการการความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกันที่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ที่มาของเงินลงทุนแตกต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการธุรกิจที่ต่างกันในการการความพอประมาณ และความมีเหตุผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจำนวนพนักงานของกิจการที่ต่างกันมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการธุรกิจที่ต่างกันในการการความพอประมาณ และด้านการมีคุณธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประเภทของลูกค้าที่ต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการจัดการธุรกิจที่ไม่แตกต่างกัน

สรุป อภิปรายผล

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เก็บได้ พบว่า ในด้านทำเลที่ตั้งของกิจการ ส่วนใหญ่เป็นปัจจัยทางด้านวัตถุดิบ ตลาด และการขนส่ง 43 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 50.60 รองลงมาเป็นด้าน สภาพแวดล้อม 30 กิจการ ส่วนด้านนโยบายของรัฐและท้องถิ่น และด้านแรงงานและพลังงานมีสัดส่วน เท่ากัน 6 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 7.10 ในด้านประเภทของธุรกิจ พบว่า ในกลุ่มที่ทำการผลิตสินค้า 34 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาเป็นกิจการให้บริการ 33 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 38.80 ธุรกิจค้าปลีก 15 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 17.60 และกิจการค้าส่ง 3 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 3.50 จากคำตอบที่ได้รับนั้นถือได้ว่ากลุ่มตัวอย่าง วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการกระจายตัวที่หลากหลายพอสมควร ในด้านการจ้างแรงงานจากข้อมูล ที่ได้รับ พบว่า วิสาหกิจขนาดย่อมที่มีจำนวนการจ้างแรงงานไม่เกิน 50 คนมีอยู่ทั้งสิ้น 63 กิจการ คิดเป็น ร้อยละ 74.10 ส่วนวิสาหกิจขนาดกลางมีการจ้างแรงงานตั้งแต่ 50-100 คน มีอยู่ทั้งสิ้น 9 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 10.60 และมีการจ้างแรงงานตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป มีอยู่ทั้งสิ้น 13 กิจการ คิดเป็นร้อยละ 15.30 ถ้าคิดเป็นสัดส่วน ของวิสาหกิจขนาดย่อมต่อวิสาหกิจขนาดกลางของงานวิจัยเรื่องนี้ คือ 2.86 : 1 สำหรับระยะเวลาในการทำธุรกิจนั้น พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีอายุของธุรกิจนานกว่า 10 ปี เป็นส่วนมาก รองลงมาคือ 7-9 ปี ตั้งแต่ 4-6 ปี และ 1-3 ปีตามลำดับ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สภาวะแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ในประเทศมีการเปลี่ยนแปลงมาก ดังนั้น ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้นี้การทำธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมไม่ว่าจะเป็นธุรกิจประเภทใดย่อมได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมภายนอก ของธุรกิจไม่มากนักน้อยอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับการจัดการธุรกิจผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จากการศึกษา พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลามีการประยุกต์ปรัชญา กับการจัดการธุรกิจอยู่ในระดับมาก ส่วนรายได้น้อยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความพอประมาณอยู่ใน ระดับมาก แสดงให้เห็นว่าวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการบริหารจัดการให้กิจการมีการเจริญเติบโต เป็นไปอย่างเป็นขั้นเป็นตอน และใช้ความสามารถที่มีอยู่ ไม่หวังและทำเพื่อเพียงผลประโยชน์ในระยะสั้น ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในด้านการผลิตหรือการบริโภค หรือการใช้ประโยชน์อื่นๆ มีการวางแผนบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่เหมาะสม เช่น มีการวางแผนกำลังคนที่สอดคล้องกับปริมาณงาน เน้นความสมดุลของผลประโยชน์และการปฏิบัติที่ดีในด้านต่างๆ ไม่มุ่งแสวงหากำไรสูงสุด และมีขนาดการผลิต การลงทุนที่เหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถในการบริหารจัดการ การพิจารณาการลงทุนของกิจการ โดยการประมาณตนเองในการลงทุนตามความสามารถของกิจการโดยไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับตนเอง ด้านความมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเลือกที่จะขยายกิจการ อย่างมีเหตุผลไม่เสี่ยงเกินไป มีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ถูกหลักวิชาการ และประหยัด สอดคล้องกับ ความรู้ความสามารถที่มี เน้นการใช้วัตถุดิบ เครื่องมืออุปกรณ์ และกระบวนการผลิตที่คุ้มค่ากับเงินที่ลงทุน มุ่งผลิตสินค้า จำหน่าย หรือให้บริการที่ตอบสนองตลาดภายในท้องถิ่น ภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศและตลาด ต่างประเทศ ตามลำดับ เน้นการจ้างงานเป็นหลักโดยไม่นำเทคโนโลยีมาทดแทนแรงงาน และมีการจัดการ หาทางเพิ่มมูลค่า เช่น แปรรูปผลผลิต ด้านการมีภูมิคุ้มกันที่ดีอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมหลีกเลี่ยงไม่ลงทุนในธุรกิจที่ขาดความรู้ความเชี่ยวชาญ มีความระมัดระวังไม่ก่อหนี้จนมีภาระหนี้ เกินความสามารถในการบริหารจัดการ และมีการประเมินสถานการณ์ทางธุรกิจเป็นระยะเพื่อรองรับความเสี่ยง ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

สำหรับด้านการมีความรู้ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาศักยภาพภายในองค์กรโดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมความรู้และทักษะของพนักงาน รวมไปถึงจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการพัฒนาพนักงานในแต่ละระดับ และด้านการมีคุณธรรมอยู่ในระดับดีมาก แสดงให้เห็นว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการดำเนินธุรกิจหรือแข่งขันกับผู้อื่นอย่างเป็นธรรม ไม่เอารัดเอาเปรียบลูกค้าหรือผู้มีส่วนได้เสียของธุรกิจ จ่ายค่าแรงหรือค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมต่อพนักงาน ธุรกิจไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ชุมชนหรือท้องถิ่นและสังคม ตลอดจนไม่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดสงขลามีการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจอยู่ในระดับมากขึ้นไป สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่เสนอแนะโดย Phanthasen, A., Premchun, S. and Kiattidetpanya (2003 : หน้า) แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่า การประกอบกิจการวิสาหกิจชุมชนนั้น ทุกชุมชนหรือทุกกิจการสามารถประยุกต์หลักการจัดการธุรกิจตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างมั่นใจมาก มีความเหมาะสมที่จะยึดถือหลักการและแนวปฏิบัติในการดำเนินกิจการวิสาหกิจชุมชนทั้งด้านพาณิชย์กรรม เกษตรกรรม อุตสาหกรรม และธุรกิจบริการ สามารถประยุกต์ใช้แนวทางพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการจัดการธุรกิจในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีขนาดใหญ่ เพื่อจะได้ทราบถึงระดับการประยุกต์ว่าสามารถปฏิบัติได้มากหรือน้อยเพียงใด
2. การบูรณาการความรู้เกี่ยวกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับเทคนิคทางการบริหารในปัจจุบัน เช่น การบริหารความเสี่ยงขององค์กร การบริหารภายใต้หลักธรรมาภิบาล เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ทั้งในระดับองค์กร ระดับอุตสาหกรรม และระดับประเทศ
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยเชิงลึกโดยแยกแต่ละเรื่อง เช่น วิจัยด้านการบริหารการเงิน วิจัยด้านการตลาด เพื่อลงลึกในรายละเอียดแต่ละศาสตร์เพื่อพัฒนางานวิจัยและพัฒนาธุรกิจให้ยั่งยืนมากขึ้น

ข้อเสนอการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ประกอบการสามารถนำไปปรับเปลี่ยนและประยุกต์ใช้กับกิจการได้อย่างเหมาะสม เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยมีผลประกอบการที่ตรงตามความต้องการโดยการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละด้านที่ส่งผลให้ธุรกิจประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน ดังนี้

1. การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการธุรกิจ ผู้ประกอบการสามารถนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจโดยการนำหลักการ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันภายใต้เงื่อนไขความรู้และคุณธรรมมาเป็นหลักในการปฏิบัติเพื่อสร้างจุดแข็งในการดำเนินธุรกิจ คือ

- 1) ความพอประมาณ ที่นำมาเป็นแนวทางในการลงทุนของกิจการโดยมีใจความสำคัญที่ว่าไม่ลงทุนเกินตัวจนทำให้ตนเองและผู้อื่นเดือดร้อน ให้มีความพอดีไม่มากเกินไป และน้อยจนเกินไป และการผลิตสินค้าหรือบริการจะต้องสอดคล้องกับผู้อื่นอย่างสมดุล
- 2) ความมีเหตุผล ที่นำมาเป็นหลักในการพิจารณาในทุกด้านของกิจการเพื่อป้องกันการผิดพลาดที่เกิดขึ้นและผลกระทบต่อโครงสร้างขององค์กรได้ ดังนั้น การดำเนินงานของกิจการไม่ว่าจะเป็นเรื่องการลงทุนก็ต้องมีที่ไปที่มาที่ไปที่บอกถึงสาเหตุในการลงทุนโดยเชื่อมโยงกับเป้าหมายขององค์กร

3) การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับธุรกิจ เป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้ได้นำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาสินค้า/บริการ และบุคลากร คือ พัฒนาสินค้า/บริการให้ตอบสนองความต้องการซื้อให้มากที่สุด และทำให้เป็นที่จดจำของกลุ่มผู้บริโภคเพื่อการขายสินค้า/บริการได้เพิ่มมากขึ้นเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้กิจการได้รับผลกระทบแต่กิจการยังมียุทธศาสตร์อีกมากที่จะกลับมาซื้อเพราะสินค้า/บริการเป็นที่ยอมรับในกลุ่มผู้บริโภค

4) หลักความรู้และคุณธรรม สามารถนำมาเป็นหลักในการพิจารณาในทุกๆ ด้านของธุรกิจเพื่อทำให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ผู้อื่น และสังคม ส่งผลให้กิจการมีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างยั่งยืน

2. ความสำเร็จของธุรกิจโดยการประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ประสบความสำเร็จ คือ ความพอประมาณในการทำกำไรที่ต้องเพียงพอต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีเหตุมีผลต่อการดำเนินงานอย่างมีที่มาที่ไป มีภูมิคุ้มกัน ไม่ลงทุนเกินตัวเอง และต้องมีความรู้ที่แน่นๆ เป็นอย่างดีโดยมีความเพียรพยายามตามหลักคุณธรรมโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ ซึ่งจะนำพาให้ธุรกิจประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนได้ เช่น คุณภาพของสินค้าและการบริการที่ดีเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้า คือ พัฒนาสินค้าและบริการตามความพอดีและเหมาะสมกับความต้องการของลูกค้าที่เกิดขึ้นจริงเพื่อเป็นการสร้างความสมดุลระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายให้มีความสอดคล้องกัน เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

เทคซอส. (2018). เปิดผลวิจัย 7 ปัญหา SME ต้องเร่งแก้ไขเพื่อ “รอดตาย” และ “ไปให้ถึงฝัน”.

สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2562 จาก <https://techsauce.co/tech-and-biz/tmb-sme-insights>
ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน). (2018). ทีเอ็มบี แนะนำช่วย SME. สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2562, จาก <https://www.tmbbank.com/newsroom/news/business/view/TMB-SME-Insights.html>
ฟอร์บส์ ไทยแลนด์. (2561). SMEs รากฐานการเชื่อมโยงระบบเศรษฐกิจยุค 4.0.

สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2562, จาก: <https://forbesthailand.com/commentaries/insights/smes>
วีรไทย สันติประภาพ. (2560). งานสัมมนาของกรมทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

“เศรษฐกิจการเงินไทยท่ามกลางความท้าทายในยุค 4.0” 20 มกราคม 2560,

โรงแรมพลาซ่า แอทธินี รอยัลเมอริเดียน กรุงเทพมหานคร : มปท.

Phanthasen, A., Premchun, S. and Kiattidetpanya, P. (2003). *Application of sufficiency economy with small and medium enterprise*. Bangkok : The Thailand Research Fund.